

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL



Cavalcant

Aquests dos mesos que porto 'lejos del mundanal ruido', estic cavalcant al costat del **Don Quijote** cervantí. Rellegir les desventurades, tot i que heroiques, proeses d'aquest impenitent cavaller errant, sempre et reconcilia (o no) amb l'estultícia humana dominant. Per cert, i parlant de rucs, quan me n'adono vaig damunt d'una somera fet un panxut **Sancho Panza**. Si de cas, molt més totxana i menys lleial. ¿Què tal si l'enginyós cavaller manxec cavalqués de nou per les terres d'aquesta Espanya invertebrada? Doncs que no donaria a l'abast tot assaltant els molins de vent del ministeri de sanitat del fatal **Salvador Illa** i el seu sapastre criat **Fernando Simón**, el donsimón de lavatives en tetrabrik. La **Dulcinea del Toboso** s'assemblaria a la popular **Isabel Díaz-Ayuso**? Si per 'desfacer entuertós' s'atansés a la **Moncloa**, li faltaria temps al president sociata-podemotitzat per carregar-se a traïció el bonhomiós escuder i convertir-se en el **Sánchez Panza** de l'**Ínsula Baratària**. El cavaller tampoc no descansaria descobrint els caretos de vianants amb mascareta que pul-lulen per carrers i carrerons, camins i caminals del **Celtiberia Show**. Davant la bogeria col·lectiva, l'insigne foll solitari giraria cua per perdre's en algun racó d'aquest país de 'cuyo nombre no quiero acordarme'.